

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L 1.000
Letna naročnina L 2.000
Letna inozemstvo L 3.000
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XVII. - Štev. 26 (851)

Gorica - četrtek, 24. junija 1965 - Trst

Posamezna številka L 50

Goriški mozaik

SLOVENSKI SOCIALISTI

Občinske in pokrajinske volitve na Goriškem so za nami. Zato se sama od sebe vrta skušnjava, da naredimo nekaj pregleda in skušamo povzeti nekaj zaključkov. Predvsem zadene opazovavca pogled na dokaj veliko število strank, ki so nastopale na zadnjih volitvah. Osem po številu. To razmeroma veliko število strank je značilno za italijansko demokracijo. Znamenje, da je ta še mlada. V starih preizkušnih demokracijah je število strank vedno zelo omejeno; dve, včasih tri ali kvečjemu štiri. Videti je pa, da se ta pojav strankarske razcepljenosti čisti. Dve majhni stranki sta na zadnjih volitvah že izgubili, namreč republikanci in monarhisti, ki niso več nastopili samostojno. To je dobro znamenje: pomeni, da se demokracija utrjuje.

V tem mozaiku strank smo se razpršili tudi Slovenci in sicer kar na sedem izmed njih; samo mislini niso imeli na kandidatski listi nobenega Slovenca, dočim so vse ostale stranke letos pritegnile na kandidatsko listo tudi Slovence, celo demokristjani in liberalci. Ti slednji so imeli v svoji sredi didaktičnega ravnatelja slovenskih ljudskih šol dr. Lebanja.

Taka razpršenost Slovencev na sedem strank je znak, da nismo še demokracijo zrel. Demokracijska zrelost je namreč v tem, da ob volitvah koncentriramo čimveč glasov ob istem znaku, ker le močna stranka potem nekaj pomeni. Kljub temu smemo trditi, da tudi mi Slovenci demokracijsko zorimo, ker so rezultati pokazali, da so volivci bolj zreli kot kandidati, ki so se zrinili na vse liste, dočim so se volivci opredelili na dve skupini: za Slovensko demokratsko zvezo in pa za tri levčarske stranke: socialiste, komuniste in za PSIUP, oziroma bolj preprosto na dva bloka: sredinskega in levega.

SLOVENCI PRI ITALIJANSKI KOMUNISTIČNI PARTIJI

O levem bloku so volitve pokazale, da ni več tako monolitni, kot je včasih bil. Še vedno prevladujejo komunisti, kot pričajo izidi pokrajinskih volitev. Človek pa težko razume, zakaj delavci glasujejo za KPI. Ta vendar vodi zelo nazadnjaško socialno politiko po gestu: Čim slabše, tem boljše. Toda ti časi so minili. Sedaj mora veljati: Čim boljše in čim prej! To pa more nuditi le prava demokracija, odprta za probleme delovnega ljudstva, kar KPI gotovo ni!

Se težje je razumeti, da se slovenski delavci opredeljujejo danes za KPI, ki je pokazala tako kameleonsko politiko do naše narodne manjšine, da ji ni primere v slovenski zgodovini. Dušan Hreščak je to politiko v tržaškem pokrajinskem svetu takole karakteriziral: »Boj slovenskega ljudstva za njegove narodne pravice je KPI najprej označila kot "pravico do samoodločbe ljudstev"; kmalu nato "kot sramotno preteklost" (potem ko so se skregali s Titom leta 1948); čez čas so ta boj imenovali "nacionalizem", ko je šlo za to, da bi se zblížali sovjetska KP in Zveza jugoslovanskih komunistov. Zadnje čase pa znova pravijo, da je to legitimna borba v cilju, da se ustvari enakost med italijanskim in slovenskim prebivalstvom.«

Ob tej karakteristiki bi se moral slovenski delavec vprašati: Kaj je torej boj za naše narodne pravice: PRAVICA, SRAMOTNA PRETEKLOST, NACIONALIZEM? Če je eno, ni drugo. Seveda se pa večina naših delavcev ne bo o tem nič vprašala, ker so že vajeni, da se nič ne vprašujejo, temveč samo avtomatično ponavljajo, kar jim tovariši od KPI narekujejo. Ker malo berejo, še manj mislijo, zato pa tudi tako brezmišelnost glasujejo za KPI, ki jih bo v pokrajini zastopala tovarišica Selli, ki je na nobeni slovenski kulturni prireditvi nismo še videli.

Zato pravilno zaključuje g. Hreščak: »Vse to (to je ves boj slovenske manjšine za svoje pravice) smatra KPI za svoj instrumentalizem,« ali bolj preprosto: Komunistični partiji Slovenci kot Slovenci niso nič mar; mar so ji le kot sredstvo, da more doseči svoje namene.

Socialisti so se tudi med Slovenci razcepili med PSIUP in PSI. Zdi se, da prvi prevladujejo, kot so pokazale volitve v pokrajinske svete. Glede PSI je pri nas še bolj vidno kot v ostalih državah, da se ne more odločiti za prestop v okvir demokratskih strank in da je še vedno s preveč vezmi priklenjena na KPI. Bo pa imela svojega slovenskega zastopnika v pokrajinskem svetu v osebi Marka Waltritscha in v goriškem občinskem svetu dr. Sanzina.

SLOVENCI OKROG LIPOVE VEJICE

Ostanejo še Slovenci zbrani okrog Slovenske liste in njenega znaka lipove vejice. Kot znano, sestavljajo to skupino pristaši Slovenske katoliške skupnosti in slovenski demokrati, ki složno nastopajo pri vseh volitvah že od leta 1948.

Tik pred volitvami je bilo slišati, da so nekateri, ki se priznavajo za krščanske socialiste, želeli imeti razgovore z voditelji SDZ, da bi se za volitve zvarila skupna in enotna slovenska lista, na kateri bi uradno kandidirali tudi zastopniki SKSZ. V tem smislu je goreče pisal tržaški Novi list.

Kolikor nam je znano, je vodstvo SDZ stavilo pogoje, ki jih SKSZ ni sprejela. To je zelo razhudilo nekatero osebo, ki so začele delati propagando, naj po vaseh ne glasujejo za lipovo vejico, temveč naj oddajo bele glasovnice, v mestu pa so številni volivci dobili pismo, kjer so priporočali, naj oddajo preferenčni glas dr. Igorju Franku, dočim je uradno vodstvo SDZ svetovalo dati preferenčni glas prvemu kandidatu na listi.

Tako so hoteli uveljaviti svojo voljo na škodo celotne naše skupnosti. Volivci jim niso kaj prida nasledili, ker je dr. Franko dobil 138 preferenc, na deželi je pa število belih glasovnic bilo le malo višje od že normalnega števila.

Kljub vsemu temu se je Slovenska lista zadovoljivo odrezala. V Gorici je za malenkost povečala svoje glasove v primeru z zadnjimi deželimi volitvami, ko je nastopila kot Skupna slovenska lista. Tudi v pokrajini so se njeni glasovi pomnožili. Tiho nasprotovanje ji torej v splošnem ni škodovalo, pač pa se je čutil vpliv podtalne propagande SKSZ v nekaterih vaseh, posebno v sovodenski občini, kjer je bilo največ belih glasovnic.

Spričo takega postopanja nekaterih slovenskih ljudi, ki trdijo, da so jim pri srcu le interesi slovenske manjšine, človek ne more kaj, da ne bi podvomil o iskrenosti njihovih trditvev; vriva se mu sum, da gre tem gospodom predvsem za njih osebne koristi in da morda sledijo kakim direktivam.

Saj vemo, da so prva leta po vojni, ko so se postavili temelji našemu samostojnemu političnemu in kulturnemu življenju na Goriškem, stali lepo ob strani in pustili druge, da so uživali očitke narodnih izdajavcev. Danes, ko so se razmere spremenile in pogumni nastop demokratskih Slovencev daje sadove, bi radi vsem diktilirali svojo voljo. Kranjce bi dejal, da za tem grmom tiči zajec.

Zaključiti moremo z ugotovitvijo, da so tudi zadnje volitve pokazale, da smo katoliški in demokratični Slovenci na Goriškem dokaj strnjena skupnost, ki hoče še naprej živeti v zvestobi narodnim in demokratičnim izročilom ob lojalnem sodelovanju z drugimi silami za mir in napredek v deželi.

Prepričani smo, da bodo to voljo znali udeležiti naši demokratični zastopniki, izvoljeni na listi lipove vejice.

Katoliška radijska postaja v Liberiji

V državi Liberija na zahodnoafriški obali gradijo katoliško radijsko postajo, ki bo služila vsej Zahodni Afriki. Namen nove radijske postaje ne bo toliko širiti katoliški nauk kot podajati novice iz življenja Cerkve v Afriki in iz drugih delov sveta.

Državni udar v Alžiriji

V noči od četrta na petek 19. junija je alžirska vojska izvedla državni udar, odstavila predsednika Ben Belo ter ga aretirala. Oblast je prevzel poseben svet revolucije, ki mu predseduje podpredsednik vlade polkovnik Bumedien. Brž po prevzemu oblasti in aretaciji Ben Bele je vojaški svet objavil dolgo sporočilo, v katerem razlaga vzroke, zaradi katerih je nastopila vojska in odstavila predsednika vlade Ben Belo. Med drugim je v izjavi rečeno: »Po treh letih narodne suverenosti mora dežela imeti opravka s spletkami, ki se pletejo v senci in z nasprotujočimi si tendencami skupin, ki se poživljajo za potrebe vladanja: deliti, da se lahko kraljuje. Umazani računi, politični narcizem in strastna navezanost na oblast se najboljše zrcalijo v sistematični likvidaciji kadrov dežele in v zločinskem poskusu diskreditiranja Mujahidina in odpornikov. Prišel je trenutek, da se poišče zlo. Predvsem je bilo potrebno nastopiti, da se napravi konec temu dramatičnemu položaju. Nič ne more namreč zahtevati, da bi sam in istočasno uteleševal Alžirijo, revolucijo in socializem, da bi razpolagal z deželo in v javnimi zadevami, ki so mu poverjene, kakor da bi šlo za osebno in privatno lastnino.«

Nato očita revolucionarni svet Ben Beli, da je slabo upravljal narodno gospodarstvo, razsiral jav-

ni denar, uganjal demagogijo ter kršil individualne svoboščine. Posledica tega je še velika zaostalost dežele, ki se kaže v »zmanjšani produktivnosti, padcu gospodarskega dohodka in v zaskrbljujočem padcu investicij. Temeljita sprememba družbe bo mogoča samo ob upoštevanju naše vere, naših prepričanj in stoletnih tradicij našega ljudstva.«

To naj bi bili glavni razlogi za odstranitev Ben Bele, ki je prese-netila ves svet. Nekateri opazovavci so mnenja, da so v ozadju ideološki razlogi. Ben Bela naj bi bil bolj pragmatist ali socialist, vojska pa bi hotela, da bi se v državi bolj spoštovala verske (muslimanske) in narodne tradicije. Toda po vsej verjetnosti gre za običajne osebne politične ambicije. Ne smemo pozabiti, da je Ben Bela odstranil iz političnega življenja vse svoje bivše sodelavce med osvobodilno vojno proti Francozom in sam iz dneva v dan dobival vedno večjo oblast. Izmed starih borcev je v vladi ostal le polkovnik Bumedien, ki je sedaj z državnim udarom preobrnil položaj.

Revolucionarni svet je naznanil, da se zunanja politika Alžirije ne bo spremenila. Enako se nadaljujejo priprave za drugo konferenco afro-azijskih držav, ki se prične konec tega meseca v Alžiru.

Kitajska reorganizirala vojsko

1. junija so v komunistični Kitajski reorganizirali (preuredili) vojsko. Ukinili so vse oznake činov. Odslej v kitajski vojski ni več generalov, polkovnikov, kapetanov, verjetno niti maršalov, ampak samo vojaki in pa starešinski kader, ki pa se na zunaj prav nič ne razlikujejo od navadnih vojakov.

Ukinili so tudi vse druge zunanje oznake, po katerih so se med seboj razlikovale enote obožanih sil, dalje oznake, ki so si jih pridobili oficirji z leti službovanja v vojski in slično. Vsa kitajska vojska se bo, kar zadeva zunanje oznake in pa notranji ustroj, povrnila k stanju, v kakršnem je bila za časa komunistične kitajske revolucije.

Vsa vojska ima s 1. junijem enotne kape, enotne vojaške pasove in enotne uniforme, z rdečo zvezdo na kapah in rdečimi oznakami na uniformah. Ukinili so tudi vse svečane uniforme za dose-danje višje oficirje, posebne dose-danje mornarske uniforme, vojaška krila za pripadnice vojske in prav tako so ukinili vse druge elemente tako imenovanih zahodnih slogov pri dosedanjih uniformah. Ta reorganizacija komunistične kitajske vojske pomeni oddaljevanje od težnje, ki je prišla do izraza v letih 1955-56, ko je bila preurejena po sovjetskem vzorcu.

Kitajski časopisi so pisali o tej reorganizaciji njih vojske silno veliko in z velikimi napisi.

V obrazložitvi so časopisi poudarjali med drugim, da bo to prispevalo k nadaljnji poglobitvi revolucionarnosti kitajske vojske in da bo to pomenilo nov velik korak v njeni nadaljnji proletarizaciji in povzdigu borbenega duha.

Politični opazovavci vidijo v novih merah rdeče Kitajske dejstvo, da je prevzela komunistična partija vodstvo vojske v svoje roke in to v času, ko preti, da se bo vietnamska vojna bolj kot kdaj prej razširila.

Zdi se, da se je komunistična partija odločila odstraniti iz vojske tudi zadnje ostanke tako imenovanih meščanskih teženj, ki so se okrepile, ko je bila leta

1956 vpeljana vojaška dolžnost, kajti do tedaj so služili v vojski samo prostovoljci, torej povečini le komunistični aktivisti.

TISK v sovjetski svezi

V Sovjetski zvezi je 12 milijonov televizijskih in 40 milijonov radijskih aparatov. Periodične revije izhajajo v 1 milijardi 200 milijonov izvodov. Najbolj razširjena je revija »Rabotnica« (Delavka), ki jo izdajajo v 7,4 milijonih izvodov. Za njo pride revija »Krestianka«, ki izhaja v 3,5 milijonih izvodov. Ideološke revije, ki so manj brane, so štiri: Komunist, Partijnaja Zizn, Političeskoje Samoobrazovanje in Agitator, ki jih tiskajo skupno v 3,3 milijonih izvodov.

Kardinal Siri o načelih krščanske sociologije

Nad petsto predstavnikov gospodarskega, političnega in kulturnega življenja se je zbralo na sestanku Krščanske zveze podjetnikov in ravnateljev v Turinu. Na njem so proslavili obletnice socialnih okrožnic Rerum novarum, Quadragesimo anno in Mater et Magistra.

Sestanek je imel kot temo: Krščanska družba in družbeno dinamika. Z njim so hoteli opozoriti na nekatera neodpovedljiva načela socialnega krščanstva. V svojem govoru je nadškof iz Geneve kard. Siri poudaril navzočim, da obstaja sociologija, ki je tipično krščanska z značilnostmi, ki jih ni mogoče zamešati in ki so v svoji celoti edinstvene. Ta sociologija je dejal kardinal, v celoti ščiti človeško osebo v njeni svobodi in avtonomiji z vsemi učinki. Država mora vršiti dopolnilno funkcijo, ki je zato dobrohotna in ne zat-

Države Commonwealtha ter vojna v Vietnamu

V Londonu so se zbrali ministrski predsedniki 21 držav, članic Commonwealtha (Britanske skupnosti narodov), da se pogovorijo o medsebojnih problemih, ki jih ni malo. Tako je na dnevnem redu reorganizacija Commonwealtha, glede katere nekateri predlagajo ustanovitev splošnega tajništva; dalje širjenje vpliva komunistične Kitajske na Daljnem Vzhodu ter vojni odnosi med Indonezijo in nedavno ustanovljeno federacijo Malajzija ter položaj v Rodeziji.

Poleg teh vprašanj, v katerih so države Commonwealtha direktno zainteresirane, konferenca ni mogla mimo vojne v Vietnamu. Ze prvi dan so začeli razpravljati o pobudi angleškega premiera Wilsona, da bi posebno odposlanstvo odšlo v Hanoi, Peking, Moskvo in Washington ter skušalo posredovati med prizadetimi stranmi. Toda že takoj v začetku se je pokazalo, da niso vsi člani Commonwealtha zadovoljni s tovrstno pobudo. Najodločneje ji nasprotuje predsednik Tanzanije Julius Nierere, ki je imel pred kratkim v gosteh ministrskega predsednika Čenlaja. Ta okoliščina ni ostala brez političnih posledic. Tanzanija je namreč navezala zelo tesne stike s Pekingom. Zato ni čudno, če je njen premier Nierere izjavil, da je namen Wilsonove pobude postaviti Kitajsko na zatožno klop.

Tudi Kenija, Uganda, Indija in Gana so izrazile svoje pomisleke glede britanske pobude. Toda taki in podobni dvomi so bili premagani, ko so štirje voditelji, ki sestavljajo mirovno odposlanstvo (ministrski predsedniki Trinidada, Toga, Nigerije, Gane in Velike Britanije) po številnih posvetovanjih objavili poziv vojskujočim se silam v Vietnamu, naj »kolikor se da omejijo vojaške operacije kot prvi korak za popolno ustavitev ognja, glede katere odposlanstvo upa, da bo mogoča ob prvi mogoči priložnosti.« Člani odposlanstva so prav tako izrazili pripravljenost, da se sestanejo z vsemi prizadetimi stranmi kakor tudi s predstavniki Vietkonga v okviru severnovietnamske delegacije.

V teku so priprave za odhod odposlanstva v Moskvo, Peking, Washington, Hanoi in Sajgon. V primeru, da misija ne bo dobila pritrdilnih odgovorov iz Pekinga, Hanoja in Moskve, se bo omejila na Washington in New York za stike z ameriško vlado ter glavnim tajnikom OZN.

ralna ter razdiralna. Meje med osebo in družbo se morajo urejevati z načelom pravega skupnega dobrega. Skupno dobro je pred individualnim dobrim. Socialni čut izhaja iz evanđeljskega pojmovanja skupnosti. Vse smernice krščanske sociologije, tako je zaključil kardinal Siri, stregne ne po borbi zaradi borbe, ki ima vedno premaganca, marveč po konstruktivnem sodelovanju, ki pozna samo zmagovavce.

Anglikanski obisk v Romuniji

Na povabilo romunskega pravoslavnega patriarha je bil od 2. do 8. junija v Bukarešti na obisku primas anglikanske Cerkve dr. Ramsey. Na binškošno nedeljo je imel pridigo v anglikanski cerkvi v Bukarešti. Sestal se je s predstavniki romunske pravoslavne Cerkve.

Sv. oče se je udeležil procesije sv. Rešnjega Telesa

V Rimu je bila letos za praznik svetega Rešnjega Telesa mogoča euharistična manifestacija v središču EUR, t.j. bivšega področja svetovne razstave v Rimu.

Sv. oče Pavel VI. je tja prispel ob 19. uri in osebno prenesel monstranco na prostor pred Palazzo della Civiltà. V svojem govoru je označil sv. Euharistijo kot vez edinstva med Kristusom ter verniki kakor tudi med verniki samimi. Opazno je, da bi si narod radi zgradil novo družbo, v kateri bi vsi iskreno sodelovali, toda povsod nastopajo ovire, ki izvirajo iz pomanjkanja medsebojne ljubezni. To ljubezen je Kristus že prinesel na svet, toda treba jo bo zasaditi v srca ljudi, če hočemo, da bo svet zadihal v miru in sreči. Treba je zato moliti za mir na svetu. Prav te dni so spet nekateri deli sveta doživeli nova krvoprelitja, kot pokol nedolžnih talcev v Kongu, med njimi dobrotnih misijonarjev; v Vietnamu se vojna širi in povzroča vedno nove razvaline in bolečine; Santo Domingo je še vedno pod grožnjo državljanske vojne. Treba je torej misliti, da zmagata ljubezen in dobrotu med ljudmi. Po nagovoru je sv. oče podelil zbrani množici blagoslov z Najsvetejšim ter se nato vrnil v Vatikan, kamor je prispel ob 20.40. Tam ga je spet sprejela nova množica vernikov, katero je tudi blagoslovil, predno se je umaknil v svoje prostore.

DAROVI:

Za Zavod sv. Družine: N. N. za kruh sv. Antona 10.000; A. M. 5.000; Milka Velikonja 1.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Ivanka Furlan 10.000; M. O. 5.000; Ivanka Piščanc 1.500; Trobec Marij ob 25-letnici smrti staršev 5.000; Julka Štrancar 1.000; Pipan 1.000; N. N. 10.000; Natali 2.000; N. N. 1.000; Bandelj Regina za obletnico mamine smrti 2.000; N. N. 5.000; Marija Ferluga namesto cvetja ob godu 2.000; F. R. 1.000; Miklavčič 1.000; Piščanc Roža 2.000; Prezzi Elisabeta 1.000; ob maminu smrti Mara, Ernesta in Angela Germek 11.000; Bernarda Piščanc 1.000; St. 100.000; Zanotta Barbara za obletnico sinove smrti 1.000; Marija Ferluga 1.000; družina Volčič ob prvem sv. obhajilu 5.000; družina Trampuš ob prvem sv. obhajilu 3.000; družina Siega 2.000; Colja Jožefa 2.000; prvoobhajanci 5.000; nabirka ob sklepu šmarnic 30.000; Z. J. 5.000; Pahor 1.000; Gregorič 3.000; Giraldi Pina 1.000; N. N. 7.500; Kosmina Meri 2.000; J. J. 3.000; Pešelj Ana za obletnico sestrine smrti 2.000; za obletnico smrti Sosič Marije, nečakinja 5.000; Pi-

ščanc 1.000; ob smrti Marije Colja-Bandelj nečak z družino 5.000; N. N. 1.000; Ule Pavla 1.000; pevski zbor Gallus 5.000; Prunk Anton ob godu 1.000; Danilo Piščanc 1.500; Jože Jamnik 3.000; članice ženske Marijine družbe v spomin Terezije Germek 8.000. *Bog plačaj!*

Za Katoliški dom: N. N. 500; U. Z. 3.000; Marisa Sarđo 4.000; K. M. 10.000; N. N. 10.000; Cej Jožef 500; Leban Marinka 500; družina Zgavec 500; N. N. 1.000; N. N. 1.000; Muniš Katarina 1.000; N. N. 1.000; Humar Zofija 1.000; N. N. 1.000; N. N. 500; N. N. 1.500; N. N. 4.000; Bremec Stefanija 2.000; N. N. 3.000; N. N. 1.000; N. N. 1.000; N. N. 1.000; M. K. 1.000; F. Doles 1.000; I. H. 3.000 lir.

Vsem dobrotnikom Bog povrni!

Razstava ročnih del otroških vrtecev bo v občinski dvorani v Gorici v nedeljo, 27. t.m. od 9.12 in od 14. do 19. ure. V ponedeljek, 28. pa od 9. do 12. ure. Vabimo občinstvo, da si jo ogleda.

V slovenskem otroškem vrtcu v ulici Randaccio se bodo otrokom razdeljevala ročna dela v sredo od 9. do 12. ure.

Romarje za na Trsat ponovno opozarjamo naj prinesejo v upravo Kat. glasa ali propustnico ali potni list. Zamudnike bomo po 30. juniju črtali iz seznama. (Osebnostna izkaznica ne zadostuje.)

Nov zemljevid

Na eni izmed zadnjih sej Akademije za ekonomske (gospodarske) in socialne vede »Cenacolo Triestino« je univerzitetni prof. A. Marussi prikazal potrebo po novem zemljevidu pod vidikom sedanjega dejanskega stanja v deželi Furlanija-Juljska Benečija. Po njegovem mnenju naj bi bil zemljevid čim bolj podroben in v geometričnem razmerju 1:10.000. Tehnična izvedba za našo deželo, ki meri približno 7850 kvadratnih kilometrov, bi zahtevala približno štiri leta priprav.

Slovenci želimo pristaviti, da bi se moralo pri krajevnih imenih absolutno uporabljati tudi naša domača slovenska imena, ki so že stoletja na ustih vseh prebivalcev in so pod Avstrijo bila tudi na zemljevidih, pa čeprav je fašizem uvedel dosti prisiljenih in neutemeljenih spake-drank. V tem smislu naj bi naš slovenski predstavnik interveniral na pristojnih mestih v deželni zbor, v pokrajinskih in občinskih svetih, da se znova uveljavijo krajevna imena, ki so že stoletja in stoletja v rabi.

† Msgr. Janez Hladnik

Saj nismo skoro mogli verjeti, a telegram iz Argentine je govoril neizprosno: msgr. Janez Hladnik, zaslužni slovenski izseljenski duhovnik, je preteklo nedeljo, 20. junija zaključil svoje zemsko potovanje, potem ko smo bili vsi, kateri smo ga poznali, po delikatni operaciji na nogi trdno prepričani, da bo idealni in požrtvovalni g. Hladnik še dolgo lahko skrbel za zaupane mu ovčice.

Plodovito in razgibano je bilo njegovo življenje in prav Kristusovo duhovništvo mu je dalo izrazit in svojevrsten pečat.

Rodil se je v Rovtuh pri Logatcu 22. decembra 1902. Bil je torej v 64. letu starosti. Duhovnik je postal 29. junija 1927. Prvo službeno mesto ga je čakalo v Metliki; tam je stanoval v isti sobi kot nekdanji veliki misijonar Friderik Baraga. Ta duh ga je nato spremljal skozi njegovo nadaljnjo življenjsko pot. Kdor je pokojnega g. Hladnika poznal, ve da ta trditveni pretirana ali samo lepo izrečena fraza.

Iz Metlike je odšel pok. Hladnik v Zagreb za slovenskega kaplana; tam je prvič prišel v stik s problemi, verskimi, moralnimi in narodnimi, ki se pojavijo, ko gre človek na tuje. Brez dvoma je že v Zagrebu začutil tragiko izseljenstva in začel razmišljati o velikih družini slovenskih otrok, ki so zapustili slovensko domačijo in so upali v tujini najti to, kar jim domovina ni mogla ali ni hotela dati.

Iz Zagreba se je vrnil v Slovenijo. A le za kratek čas. Po nekajmesečnem službovanju v Kostanjevici ob Krki je v njem dozorel sklep: »Grem med slovenske izseljence v Argentino!« Res ga v začetku leta 1936 že najdemo v Buenos Airesu, kjer se pridruži drugemu idealistu, izseljenskemu duhovniku Jožetu Kastelicu.

A ni mu namenjeno, da se ob sobratu uživi v novo delo. Jože Kastelic omahne pod vrhom skrivnostne in mogočne Aconcague; šele po enem letu ga gora vrne na površino. Janez Hladnik je spet sam.

Skrbeti mora za ogromno družino 20.000 Slovencev, ki so prišli v Argentino iz vseh slovenskih pokrajin, zlasti pa iz od fašizma teptane in zaničevane Primorske. Zadržajo se njegovi dušnopastirski obiski po raznih slovenskih središčih, ki pomejnijo na tisoče kilometrov napravljenih poti, neprespane noči, zaprašeno obleko, žejo, utrujenost, pa še dostikrat nevhvaležnost in majhno razumevanje s strani premnogih naših izseljencev.

Zanje izdaja poljudno versko revijo »Duhovno življenje«, ki jo je podedoval od Jožeta Kastelice. Večino napiše sam. Njegovi potopisi pričajo, da je bil rojen za časnikarja in njegove duhovite domislice ter šegavost v pripovedovanju zagotovo reviji širok krog bravcev. In on jo sam paginira, razširja in potem — tudi pobira naročnino, kajti revija brez denarja ne more živeti.

Pridejo leta druge svetovne vojne. Večina njegovih izseljencev se pridruži Titovemu gibanju; Janez Hladnik je spocetka zadržan. Toda ko jasno spozna, da gre za komunizem, svojim ljudem ne skriva resnice. Revija »Duhovno življenje« postane glasnik gorja in zločinov, ki so se v teku revolucije zgodili v imenu osvoboditve na slovenski zemlji.

Janez Hladnik doživi tedaj prvi silni udarec. Večina izseljencev ga zapusti in se pridruži rdečim propagandistom. Le peščica mu ostane zvesta in ta ga bo podpirala do smrti.

Tedaj že trkajo na vrata Argentine slovenski protikomunistični begunci. Janez Hladnik gre k Peronu, takratnemu predsedniku države in doseže dovoljenje, da se 10.000 slovenskih beguncev vseli v Argentino.

Za g. Hladnika se začne nove skrbi. Tem ljudem je treba najti streho, jih uvesti v novo življenje, jim olajšati izgubo domovine. Spet sama pota, intervencije, dostikrat nerazumevanje, večasih nevhvaležnost.

In potem pride najlepša poteza v življenjski zgodbi pok. monsignorja. Ko je v glavnem dotok novih beguncev zaključen in stojijo prvi temelji za razvoj nove izseljenske skupnosti, smatra g. Hladnik za modro, da prepusti vodstvo te skupnosti ljudem, ki so prišli z njo; celo svojega ljubljenega otroka, revijo »Duhovno življenje« prepusti novim močem.

Danes vemo, da je bila ta odločitev herojska. Zmožen jo je bil doprinesti le človek Hladnikovega kova, ki ni nikdar sebe iskal. Umaknil se je v eno najbolj zapuščenih buenosaireskih predmestij, kamor je vozil le tramvaj, kjer so stale mlake ob cesti, kjer je bilo ob lepih dnevih prahu na tone, ob dežju pa spet blata, da si komaj prišel iz njega.

Tam je stala majhna cerkva Sv. Jožefa iz Pompeja. In tam se je začelo razvijati zadnje dejanje plodovitega življenja pok. g. Hladnika. V bližini je bilo prazno večje zemljišče. S svojimi zvezami je omogočil, da so si ga kupili Slovenci. Nastala je Slovenska vas v Lanusu. Ti Slovenci so bili prvi, ki so obiskovali njegovo cerkvo in bili g. Hladniku v moralno oporo. Nato pa so začeli prihajati domačini. Zgled Slovencev jih je vzbudil iz verskega mrtvila; ostalo je storila frančiškanska preprostost in izredna gorečnost gospoda Hladnika.

Tekom 15 let se je stara cerkva umaknila novi, lepi in prostorni; zrastle je novo šolsko poslopje za farno šolo. Prišle so slovenske šolske sestre, da mu šole vodijo; vstalo je novo župnišče; asfalt je Svetega Jožefa povezal z ostalim svetom! V bližnjo Slovensko vas so prišli slovenski lazaristi

Dragi verniki!

Dne 21. junija sta pretekli dve leti od izvolitve sedanjega sv. očeta Pavla VI. in 29. junija bo druga obletnica njegovega kronanja.

Na praznik sv. Petra in Pavla se navadno obhaja papežev dan, posvečen molitvi za vrhovnega poglavarja sv. Cerkve in se zbira »novič sv. Petra«.

Ti spominski dnevi morajo v nas obnoviti vdanost, ljubezen in hvaležnost sv. očetu Pavlu VI. za njegovo izredno delo za sveto Cerkev in za ves svet.

Sv. oče neprestano oznanja s svojo besedo in s svojim zgledom svetu Kristusov evangelij in z veliko skrbjo gleda na narode in na njihove duhovne in časne potrebe.

Zato smo tudi mi povabljeni, da damo svoj prispevek svetemu očetu, da bo lahko pomagal neštetim, ki se zatekajo k njemu, da jim olajša trpljenje ali pa da pomaga pri delu za širjenje vere in npravnosti.

Dragi moji verniki, združimo z molitvijo tudi svoj dar in naj bo tako oboje dokaz naše zvestobe, ljubezni in želje, da bi se uresničile želje Cerkve, da bi kmalu bili vsi ena družina pod enim samim pastirjem.

Vas vse blagoslavljam

† Andrej, nadškof

Gorica, 21. junija 1965

Smrt duhovnikove matere

Na dan sv. Vida je v Bači pri Sv. Luciji umrla svetniška mati duhovnika-mučenca Ludvika, Marija Sluga. Dotrpela je žena mučenica in se združila s svojim sinom, ki ga je v boleznih stalno klicala.

Zivela je mirno in tiho življenje slovenske žene in matere, živela za svoje otroke in moža, za dom in za Boga. Ni ji bilo prizanešeno s trdimi preizkušnjami. Dvakrat je okusila grenkobo pregnanstva, prvič v prvi svetovni vojni, ko je s štirimi nedoraslimi otroci bežala pred topniškimi ognjem na Dolensko, kjer se ji je rodil peti otrok, Ludvik — poznejši duhovnik, in drugič pod krutim fašističnim režimom, ki je njenega moža železničarja in vso družino pregnal v južno Italijo. V mestu Campobasso so preživel šest let.

Vrnil so se spet v Bačo, postavili so si lep domek in mati Marija je neutrudno delala in skrbel za svojo družino, posebno za sina Ludvika, ki je vstopil v semenišče. Še pred sinovo novo mašo so ji neke noči prinesli domov prvega sina mrtvega.

Začela se je druga svetovna vojna z vsemi grozotami, ki niso prizanesli niti mirnemu koticu baške doline. Leta 1943 je sin Ludvik zapel pri Sv. Luciji svojo novo mašo. Bil je dan sreče in veselja za vse, zlasti še za dobro in pobožno mater Marijo. Sina Ludvika so poslali v Cerko za drugega kaplana. Z njim je šla sestra Marija, druga dva sinova sta bila v vojni in mati Marija je ostala sama z možem na domu v Bači.

Tu jo je dosegla največja žalost v življenju, ko so ji sporočili strašno vest: sina duhovnika in 13 drugih so v Cerknem slovenski partizani ubili kot izdajavce. Ta izguba je potem do smrti razjedala njeno življenje. Trpela je, molila in jokala in kot globoko verna žena odpustila vsem, ki so ji prizadeli nezasišano krivico.

Vrnil se je sin Polde iz nemškega ujetništva, a domov si ni upal, izbral si je pot preko morja v Južno Ameriko. Od tu je stalno dopisoval in pomagal mami in jo rotil: mama, počakaite me, da se vrnem. Ni ga dočakala. Prihitel je le sin iz Sarajeva, a tudi on je ni več našel žive.

Njena smrt je bila izredno lepa. Samo svetniške duše znao tako umirati. Čutila je, da se ji bliža konec življenja, pa je podala roko hčerki Mariji, ki ji je zvesto noč in dan stregla, nato se je pobožno prekrižala in sklenila roke na prsih. Po-

in ga razbremenili med rojaki.

G. Janez Hladnik je postal v svoji okolici najbolj popularna osebnost. Vsi so poznali »padre Juana«. Nikdar se ni brigal za svojo zunanost, nikdar skrbel, kje bo vzel denar, nikdar zgubil vere v božjo previdnost. Bil je slovenski Cottolengo. Duh, ki ga je preveval, je bil duh asiškega ubožca in Friderika Baraga.

Ni čuda, da je njegov škof strmel nad delavnostjo tega izrednega duhovnika. Preskrbel mu je monsignorsko čast in mu hotel s tem izraziti svojo hvaležnost za opravljeno delo.

Nihče ni slutil, da se g. Janezu stekajo ure življenja. Vsa leta mu je delala težava poškodba na nogi, ki si jo je rnil v mladosti. Prav pred kratkim je bil znova na operacijski mizi. Toda smrt ga je napadla z druge strani. Zagrabila ga je nenaдна oslabelost, ki ji organizem ni bil kos.

Msgr. Janez Hladnik je omahnil kot vojak na bojišču. Mi strmimo nad veličino del, ki jih je opravil in samo eno prosimo Boga: »Gospod, bodi mu preobilno plačil!»

Iz življenja Cerkve

Proslave sv. Ansgarja

Sveti Ansgar, apostol nordijskih držav, predstavlja za katoliško in protestantsko Cerkev skupen spomin in povabilo, da bi dali bolj pogumno in odkrito pričevanje o Kristusu v sedanji dobi. Tako so zapisali luteranski škof v Hamburgu dr. Wölber, pokrajinski predstojnik Hasselglaan in vrhovni upravnik Stein v skupnem pismu, ki so ga naslovili na vernike ob priliki 1100-letnice smrti sv. Ansgarja, ki je bil prvi hamburški škof. Vodje protestantske Cerkve žele, naj bi bil dan katoličanov s severa vzpodbuda k molitvi za prilagoditev Cerkve sedanjemu času, za obnovo vsega krščanstva in da bi bila vsem vidna edinstvo krščanstva v Jezusu Kristusu. Listino zaključujejo s tem, da vabijo svoje protestantske vernike, naj nudijo plemenito gostoljubnost svojim katoliškim bratom v teku proslav in verskih manifestacij. Dneva katoličanov s severa, ki je bil od 18. do 20. junija v Hamburgu, so se udeležili med drugimi tudi kardinali Bea, Frings in Jaeger.

Zveza proti lakoti

Ustanovili bodo mednarodno katoliško zvezo za borbo proti lakoti in za pomoč deželam, ki so na poti razvoja. Pobudo so sprejeli v teku sestanka, ki se je vršil v Kölnu pod predsedstvom kardinala Fringa. Sestanka so se udeležili predstavniki škofijskih asistenčnih ustanov iz ZDA, Nemške zvezne republike, Francije, Belgije, Holandske, Avstrije in Švice. V teku sestanka so ustanovili posebno komisijo, ki ima nalogo izdelati program delavnosti in statut novega organizma. Do uradne ustanovitve te mednarodne zveze bo prišlo meseca septembra.

3500 novoporočencev v Lurdu

3500 novoporočencev je prišlo na romanje v Lurd dne 5. junija. Na njem so skupaj

molili za prepod vseh krščanskih ognjišč na svetu in večje poznanje njihovega poslanstva v Cerkvi. Romarji so prišli iz Evrope, Avstralije, obeh Amerik, z otokov Sv. Mavricija in Madagaskarja ter Južnega Vietnama.

Vojaki v Lurdu

V Lurdu se je vršilo koncem maja mednarodno vojaško romanje. V Marijino svetišče je prispelo 40.000 vojakov iz dvajset različnih dežel.

Rasne pregrade padajo

Za nadškofijo v New Orleansu in škofijo Baton Rouge bo sedaj izvedla tudi severnoameriška škofija Lafayette šolsko integracijo. Ta škofija ima 33 zavodov, ki jih obiskuje 12.945 dijakov. Od meseca septembra bodo sprejemali v te šole vse dijake ne oziraje se na raso in barvo.

Radijske oddaje z ekumensko vsebino

Tedenski program katoliške ure v ZDA je posvetil svoje štiri oddaje v mesecu juniju problemu ekumenskega razgovora. Oddaje, ki jih organizira narodni svet katoliških mož ob sodelovanju z National Broadcasting Company, so vsebovale tele teme: Verska svoboda, Svoboda in avtoriteta, Združitev in obnova ter Izgledi ekumenskega gibanja.

Kardinal Saigh bo obiskal Nemčijo

Melhiški patriarh iz Antiohije kardinal Maksimos IV. Saigh bo obiskal Nemčijo ob priliki proslav 700-letnice stolnice v mestu Münster. Spominske slovesnosti se bodo vršile od 10. do 12. septembra. Pričele se bodo z liturgijo v bizantinskem obredu, ki jo bo opravil sam patriarh.

Radio Trst A

Teden od 27. junija do 3. julija 1965

Nedelja: 8.30 Kmetijska oddaja. — 9.00 Prenos svete maše iz župne cerkve v Romu. — 11.00 Vokalni kvartet iz Trsta, ki ga vodi Ubald Vrabc. — 11.15 Oddaja za najmlajše: »Triki«. Mladinska igra. — 12.00 Nabožne pesmi. — 12.15 Vera in naš čas. — 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... Odmevi naša v naši deželi. — 15.00 Pojeta; Dalida »Bobby Solo«. — 15.30 »Nova gospod.«, pesellogra v treh dejanjih. — 18.30 Kino, »Keraj in danes«. — 19.00 Sonate 18. stoletja; Domenico Scarlatti. — 20.30 Iz slovenske folkloze: Niko Kuret; »Pratika za prvo polovico julija«.

Ponedeljek: 11.45 Novi pevci. — 12.15 Slovenske folkloze: Niko Kuret; »Pratika za prvo polovico julija«. — 17.20 Simfonizacija (14) »Wilhelm Röntgen«. Kapitalska Mara Kalan. — 18.00 Ne vse, toda vse - radijska poljudna enciklopedija. — 18.30 Koncertisti naše dežele. Enrico De Angelis Valentini: 8 skladb v starem slogu, 4 skladb v modernem slogu. — 19.15 Ploče za vas. 21.00 Richar Strauss: »Ariadna na Naksu«, opera v enem dejanju s predgovorom (približno ob 21.45) Opera, tvor in njegova doba.

Torek: 8.30 Slovenske zborovske skladbe. — 9.00 Prenos svete maše iz župne cerkve v Romu. — 10.30 S koncerta Komornega zbora ljubljanske radiotelevizije. Koncertno registrirali v Kulturnem domu v Trstu dne 26. aprila 1965. — 12.15 Pomenek s poslušavkami. — 15.30 »Santjurjevski prozor«. Drama v treh dejanjih, ki jo je napisal Stanko Kociper. — 18.00 Z zaključne predredne šolskega leta 1964/65 državnih osnovnih šol s slovenskim učnim jezikom v Trstu. — 19.15 Dante Alighieri: (14) »Arno Cronia in njegova knjiga "Dantejev uspeh v srbo-hrvatski književnosti"«, pripravil Martin Jevnikar. — 20.30 Kulturni odmevi - dejstva in ljudje v deželi. — 22.00 Slovenske novele 20. stoletja: Bogomir Marjan: »Icarus«. — 22.45 Komorna glasba na začetku 20. stoletja.

Sreda: 11.45 Mali ansambl. — 12.00 Alessandro Manzoni: Zaročnica: (4) »Posrečena poroka«. — 13.30 Prijetna srečanja, izbor motivov in izvjavcev. — 18.00 Ne vse, toda o vsem - radijska poljudna enciklopedija. — 19.15 Higiiena in zdravje. — 21.00 Simfonični koncert komornega orkestra »Alessandro Scarlatti« iz Neaplja. — V odmoru (približno ob 21.20) Knjižne novosti: Franc Jeza: »Ivan Cankar in evropska literatura« Dušana Pirjevca.

Četrtek: 11.45 Italijanski akvarel. — 12.15 Pralji smo za vas. — 17.20 Iz albuma lahke glasbe. — 18.30 Komorne opere. Izbrani od-

lomki iz komične opere v treh dejanjih »Zaljubljeni brate«. — 19.15 Radijska univerza: Guido Fassò: Naravno pravo: (5) »Sola naravnega prava«. — 21.00 »Roke«, radijska drama. — 23.00 S 17. festivala sodobne glasbe v Benetkah.

Petek: 11.45 Neapeljski motivi. — 12.15 Pomenek s poslušavkami. — 18.00 Ne vse, toda o vsem - radijska poljudna enciklopedija. — 18.30 Moderna simfonična glasba. Igor Stravinsky: Zgodba o vojaku. — 18.55 Koncertisti naše dežele. — 19.15 Salvador De Madariaga: »Kultura, angažiranost in svoboda«. — 20.35 Gospodarstvo in delo. — 21.00 Koncert operne glasbe. V odmoru (približno ob 21.30) Znanost in tehnika: Slavko André: »Hladno izogrevanje«.

Sobota: 11.45 Ameriški motivi. — 12.15 Kulturni odmevi - dejstva in ljudje v deželi. — 15.00 »Volan«. Oddaja za avtomobiliste. — 16.00 Zgodbe prve svetovne vojne: Luigi Pirandello: »Berecche e la guerra«. — 17.00 Pevski zbori Furlanije-Juljske krajine: Zbor »Arturo Zardini« iz Rizzija. — 17.20 Chopinove poloneze. — 17.30 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše. — 19.15 Družinski obzornik. — 19.30 Tržaški motivi. — 20.35 Teden v Italiji. — 20.45 Zbor »Lojze Bratuž« iz Gorice, ki ga vodi Ivan Bolčina. — 21.00 Alessandro Manzoni: Zaročnica: (5) »Redovnica iz Monze«.

Deset milijard posebnega tržaškega fonda

Komisija za Trst, kateri predseduje tržaški župan dr. Franzil, je sklenila porazdeliti večje vsote v korist različnih dejavnosti. Približno 2 milijardi lir bo šlo v korist splošnih luških dejavnosti in javnih skladišč; 200 milijonov lir za turistične pobude; 450 milijonov lir za različna posojila za zgraditev hiš privatnikom na podlagi komisarskega dekreta iz 1. 1951; za avtonomno ustanovo ljudskih hiš, kakor tudi za zgraditev stanovanj za istrske begunce je predvidenih 581 milijonov lir. Kar milijardo lir so določili za različna luška dela in za popravila javnih zgradb. Novo snujoča se medicinska fakulteta bo prejela 65 milijonov lir; občinsko gledališče »Verdi« 100 milijonov lir. Ustanova za tržaški velesojem pa 12 milijonov lir. Določili so tudi različne vsote v prid občinam na Tržaškem in za Združene tržaške bolnišnice.

Ni pa razvidno, da bodo kaj prejeli splošni slovenske ustanove. Dasi živimo Slovence že od 7. stoletja na tržaški zemlji, se zdi, da ostajamo kljub toliko opevani novi sredinsko-levičarski politiki vedno in povsod le »deseti brate«, ki je pozabljen in zapostavljen od vseh odgovornih činiteljev.

Utrditev položajev Slovenske liste na Goriškem

Kot smo že poročali v zadnji številki, je slovenska lista z lipovo vejico odnesla pri zadnjih upravnih volitvah na Goriškem lepo zmago. Tako je zabeležila občuten porast glasov za pokrajinske volitve in za občinske volitve v Gorici in Steverjanu; v Doberdolu in Sovodnjah pa je bolj ali manj (z manjšimi razlikami) ohranila svoje položaje.

Za pokrajinskega svetovavca je bil na Slovenski listi izvoljen dr. Martin Kranner. V goriški občinski svet pa so bili za Slovensko listo z lipovo vejico izvoljeni (s preferenčnimi glasovi v oklepaju): dr. Avgust Siligoj (551), dr. Andrej Bratuž (464) in dr. Stanislav Bratina (452). S tem, da so oddali visoko število preferenčnih glasov prvih trem kandidatom, so slovenski volivci goriške občine pokazali, da so pravilno razumeli poziv volilnega odbora glede preferenčnih glasov.

V občinski svet v Steverjanu so bili na listi lipove vejice izvoljeni sledeči kandidati: Klanjšček Stanislav, Mužič Bogomir, Skok Armando, Terčič Zdenko, Corsi Hadrijan, Terpin Ciril, Hlede Alojz, Mužič Alojz, Miklus Bruno, Humar Marčelo, Terpin Emil, Prinčič Izidor.

V Sovodnjah bodo zastopali slovensko listo: Hmeljak Mirko, Devetak Remo in Devetak Ernest.

V Doberdolu pa so bili na listi z lipovo vejico izvoljeni: Ferletič Slavko, Ferletič Marija in Pahor Bruno.

V naslednji razpredelnici bomo videli, koliko glasov je nabrala Slovenska lista za pokrajinske volitve v posameznih okrožjih:

POKRAJINSKE VOLITVE

	1965	1961
Krmin I	73	84
Krmin II	34	29
Fara-Kapriava (Stevejan)	292	265
Gorica I	375	317
Gorica II	346	340
Gorica III	329	328
Gorica IV	188	197
Gorica V	176	161
Gorica VI	286	269
Gorica VII	192	189
Gradiška	3	6
Gradež I	36	5
Gradež II	30	11
Tržič I	15	18
Tržič II	9	6
Tržič III	6	4
Tržič IV	14	3
Tržič V	31	19
Romans	4	2
Ronke I	28	14
Ronke II	26	18
Zagraj (Doberdob, Sovodnje)	612	615
Skocijan I	13	17
Skocijan II	6	4
	3124	2921

REZULTATI POKRAJINSKIH VOLITEV V SLOVENSkih OBČINAH

	STEVEJAN		DOBERDOB		SOVODNJE	
	(deželne 1964)		(deželne 1964)		(deželne 1964)	
Lipova vejica	268	258	243	246	366	404
PCI	105	74	382	362	238	213
PSI	73	119	38	64	271	313
PSIUP	17	11	60	—	85	48
FSDI	20	24	10	10	39	25
DC	33	40	57	95	55	106
PLI	10	6	4	—	11	13
MSI	6	5	3	—	7	3

Vedno ostrejša tekma za vesolje

Tekma za osvojitve vesolja postaja vedno ostrejša in strastnejša, zlasti ker se vedno bolj bližamo cilju, ki je v pristanku prvega vesoljskega potnika na luni.

Sovjeti so upali, da bo nova vesoljska sonda »Lunik 6« lahko mirno pristala na luni in oddajala fotografije z luninega površja. Pa je poskus propadel. K tej tekmi med ZDA in Sovjetsko zvezo znatno prispevajo — kar zadeva Združene države — neprestani uspehi v poletih, ki nudi trdno tehnično in znanstveno osnovo, na kateri sloni vsa organizacija ameriške vesoljske ustanove.

Zadnji uspeh je opogumil vodstvo, da pripravila sedaj polet, ki bo v avgustu in bo trajal 7 dni. Temu bo v oktobru sledil polet za 2 dni, ko bosta astronauta skušala pripeti svojo kapsulo na drug satelit, ki bo že v vesolju. Za december pa je predviden polet za 14 dni in bo temu sledilo srečanje meseca januarja kar za 2 dni.

Vodstvo SDZ v Gorici se prav pristrčno zahvaljuje vsem gg. kandidatinjam in gg. kandidatom, ki so s svojim pogumnim nastopom omogočili predstavitve slovenskih list z lipovo vejico.

Enako se zahvaljuje vsem trem Kmečko-delavskim zvezam na deželi, podpisnikom volilnih kandidatih list, požrtvovalnim skrutinatorjem in vsem drugim, ki so kakorkoli pomagali pri pripravah za volitve in tako mogočili naš sedanji uspeh.

Prav tako se vodstvo lepo zahvaljuje uredništvu in upravi »Katoliškega glasa« za obveščanje slovenskih volivcev in vso ostalo propagando.

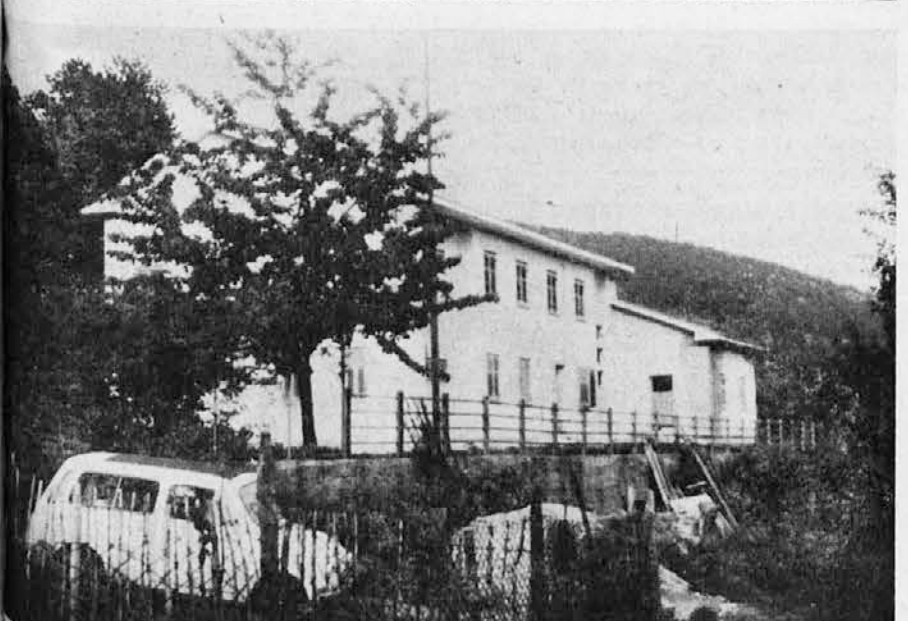
Enako topla zahvala velja tudi vsem nesebičnim podpornikom, ki so s svojimi velkodušnimi prispevki olajšali finančno breme volilnega odbora.

Vodstvo SDZ v Gorici

Dr. Simčič o proračunu tržaške občine

Med razpravo o proračunu tržaške občine se je v petek 18. 6. oglašil k besedi svetovavec Slovenske skupnosti dr. Simčič. V dolgem in tehtnem govoru je obravnaval celotni proračun, zlasti pa tista vprašanja, ki od blizu zanimajo slovensko prebivalstvo. Povedal je, da daje občina 95% svojih dohodkov za uradništvo, medtem ko znaša ta odstotek v drugih občinah le 30-50%. Občina mora vzdrževati veliko osebja, ki so prejšnje uprave najele iz političnih razlogov. To stanje je treba urediti, saj so občani že skrajno preobremenjeni z občinskimi davki, ki so lani znašali 26.800 lir na osebo. Dalje se je pritožil nad pomanjkljivo mestno čistočo, nad slabo razsvetljavo in slabimi cestami zlasti v okolici ter nad pomanjkanjem zelenja, zlasti parkov. Dr. Simčič je v nadaljevanju zahteval, naj občinska uprava ojači službo poljskih čuvajev, ker izletniki delajo veliko škodo na poljih, vinogradih in travnikih, ko hodijo odnose se z avtomobilj vozijo na Kras. Zahteval je tudi, naj občina že vendar enkrat namesti slovenske napise v slovenskih krajih, kajti ta imena so naša lastnina, ki so nam jo predniki izročili iz stoletja v stoletje in se ji ne bomo nikdar odpovedali. Slovenske napise krajev zahtevamo na osnovi londonske spomenice, ker si ne moremo misliti, da bi jo diplomati leta

1954 podpisali z namenom, da je vlade ne izpolnjujejo. Občina je imenovala več novih ulic, toda kljub mojim ponovnim zahtevam, je rekel dr. Simčič, ni med njimi nobenega imena po kakšnem Slovincu. Razumem, je nadaljeval, da to za občinski odbor ni lahko, ker ima opravka z nacionalistično tradicijo, dediščino prejšnjih liberalnomasonskih uprav. Zares demokratična, zares sredinsko-leva uprava pa bi se morala manj ozirati na nekatere muje preteklosti in bolj na svoja načela ter pravice slovenske manjšine, ki izhajajo iz ustave ter drugih zakonov in sporazumov. Cesto raje naredi krivico manjšini, samo da ne bi povzročila nezadovoljstva pri nekaterih izginjavajočih skupinah, ki so še zasidrane v nacionalistično-fašistični miselnosti. Tudi Slovinci imamo pravico do počastitve naših pesnikov, pisateljev, znanstvenikov. Bilo bi pravično, če bi odbor imenoval kakšno ulico po Prešernu, Gregorčiču, Župančiču, Cankarju (ki je večkrat v Trstu govoril), po pesniku Krasa Srečku Kosovelu, po škofu Hrenu, Mariju Kogoju ali Josipu Godini Verdeljskem. Poleg kmetijstva je dr. Simčič posvetil daljše poglavje slovenskemu šolstvu. Pohvalil je, kar je bilo narejeno in zahteval, da mora šolsko poslopje pri Sv. Ivanu služiti izključno slovenskim šolam. Razna popravila na šolskih poslopijih naj bi izvedli med počitnicami, da ne bi pozneje motili pouka. Našel je nekatera popravila, ki so nujno potrebna. Komčno je govoril o veljavnosti Londonske spomenice in pozval občino, naj izpolni stari dolg, to je nastavi na občinske izpostave v okoliških krajih ter predmetnih uradnike, ki znajo slovenščino ter poskrbi za dobrega prevajavca na tržaškem občinskem uradu. Izrekel je upanje, da bo občinska uprava prihodnje mesece vodila novo politiko do slovenske narodne skupnosti, politiko, ki bo bolj odgovarjala naukom papeža Janeza XXIII.

SLOKAD vabi letos otroke na počitniško kolonijo v Drago

MEJA 25

»Imaš čisto prav, Nace. Slovinci nismo komunisti ne kapitalisti, zato nimamo prijateljev. Zavojo tega si se mi zelo zakažil, ko si mi tako odkrito povedal, kaj si pribežal na Slemenico. Vendar kaj vidiš, da človek ni nikjer na svetu. Tajna in uniformirana policija sta beguncem, stalno za petami. Beži v gore, skrivaj se v dolini, napravi si brv pod podnom taboriščne barake, povsod odkrijejo. Zato sem se ti silno čudil, da si trdil, da si jim pošteno sled zmešal napaj, da jih ne bo še tako brz za ujeti. Saj bi moral vedeti, da na vsakega nas najmanj trije pazijo!«

»Nemara Angležem tudi to ni po volji, sem že drugič pribežal na Koroško, da bi se radi še drugih beguncem iznebil, in imajo zato name še posebno piko. To so me lani repatriirali, so bili trdno prepričani, da me ne bodo nikoli več videli. Jaz pa ne, pred leti, sem se jim zamega dne spet predstavil in jih prosil

za politično zaščito. Kdor ve, kako angleški laburisti gledajo na vsako žlico jedi, ki nam jo dajo, zlahka razume, kako malo so se me razveselili, čeprav je po drugi strani treba resnici na ljubo priznati, da so laburisti precej boljši kot Churchill, ki nas je hotel vse s silo izročiti Titu. Vse to me je zelo bolelo. Bal sem se tudi, da me bodo skušali pregovoriti, naj se prostovoljno vrnem v titovino. Zato sem se za kratek čas umaknil iz taborišča, a na žalost brez uspeha. Sam Bog ve, zakaj je vse to prišlo nadme!« se je Nace župniku po vrsti izpovedal vseh svojih malih grehov, a zamolčal največjega, da se mu je namreč v začetku nalagal, za kar ga je menda Bog kaznoval in za njim res poslal Angleže. Pa tudi če bi hotel priznati, da se je zlagal, ko je trdil, da ga Angleži zasledujejo, bi mu župnik gotovo ne verjel, ko pa je na lastne oči videl, da so mu Angleži res bili za petami.

»Poslušaj, Nace!« je gospod Simon Naceta zdajci resno pogledal. »Na vsak način skušajva dognati, kako to, da so ti

možje vstopili tako brz za teboj! Si komu povedal, kam greš, predno si odšel na pot?«

»Živi duši nisem nič znil o Slemenici. Se to sem naokrog govoril, da grem dela iskat, da bi ja nikomur ne prišlo na um, kam se odpravljam.«

»Le kako moreš biti tako nepreviden, Nace? Čemu greš pravit, da boš odšel iz taborišča, ko veš, da dandanes nihče nikomur ne sme nič verjeti in vsakdo ve, da se za sleherni besedo nekaj drugega skriva. Dobro tudi veš, da je taborišče polno ogleduhov in da na vsakem izhodu kak titovec oprezuje za begunci, da jih Angležem naznani.«

»Sem jaz tudi že na to mislil. V resnici vse zadeve nisem dovolj premislil. Zdaj se mi pa otepa.«

»Nič si ne ženi vsega tega k srcu, Nace! Rajši mi povej, ali te je zelo zeblo pod posteljo?«

»Zeblo ne toliko. Le bal sem se, kako se bomo pomenili, ako me odkrijejo.«

»Brez potrebe. Po pravici ti povem, da si jim zelo dobro odgovarjal. Moram ti

priznati, da kaj takega od tebe ne bi bil pričakoval.«

»Dosti res ne znam. Toliko pa že razumem, da me ne bi prodali, čeprav oče niso imeli denarja, da bi me dali v šole.« so se Nacetu od tolikih pohvali oči od veselja zaškrile.

»Kje si se torej toliko naučil?« se mu je čudil dušebrižnik.

»Veste, če človek ni preveč zabit, se nauči, mimogrede. Tu pobere eno besedo, tam drugo, nekaj ugane pa gre. Zdi se mi pa, da je tu zasliševanje precej drugačno kot drugod. Tega, recimo, me še nikjer niso vprašali, kdaj godujem.«

»Ne smeš pozabiti, Nace, da smo v katoliški Avstriji. Tu še niso odpravili svetnikov, kakor v Jugoslaviji.«

»Tisto se mi je pa res za malo zdelo, ko me je vprašal, ali sem mu nalašč v obraz kihnil.«

»Meni je bilo zelo všeč, da si se tako razhudil. Tako je vsaj videl, da ti vprašanje ni bilo pogodu.«

»Se zdi, da ta dva ne dobira britvic, ka-

(se nadaljuje)

GORIŠKE NOVICE

Procesija sv. Rešnjega Telesa

Se nekaj ur pred procesijo ni nič kazalo, da se bo ta lepi mimohod evharističnega Jezusa po goriških ulicah lahko izvršil. Toda silni naliv in vihar se je končno umiril in proti večeru se je zjasnilo. Po lepo okrašenih goriških ulicah se je razvila mogočna evharistična procesija. Bila je lepa in veličastna kakor jo vedno pomnijo Goričani. Duhovščina, verske organizacije, prvoobhajanci, zavodi, najvišje mestne oblasti, bolničarke v procesiji in strnjene vrste občinstva po ulicah, vse je pobožno sodelovalo in sledilo mimohodu evharističnega Boga.

Tudi naše slovenske organizacije so bile navzoče pri procesiji, v prvi vrsti številne članice Marijine družbe, naši zavodi ter Tretji red. Lepo so naša dekleta in žene molile in pele pod vodstvom p. Fidelisa. Na Travniku je bil postavljen na visokem odru pred cerkvijo oltar, kamor je g. nadškof postavil Najsvetejše in imel nato globoko zasnovan priložnostni govor. Sledil je trikratni blagoslov z Najsvetejšim.

Maša zadušnica za žrtve obeh zadnjih vojn

Preteklo nedeljo je bila prostorna cerkev sv. Ignacija na Travniku spet skoro premajhna. Naši rojakji iz mesta in okolice so se v zelo velikem številu odzvali vabilu slovenskih dušnih pastirjev, da se udeležijo maše zadušnice za žrtve obeh zadnjih vojn. Letos je namreč poteklo 50 let, odkar je Italija stopila v vojno zoper Avstrijo in zaradi česar so se premnogi kraji na Goriškem spremenili v turobno grobljo; istočasno pa je 8. maja minilo 20 let od zaključka druge svetovne vojne.

Maše zadušnice se je udeležil sam goriški nadškof msgr. Andrej Pangrazio, ki je na koncu sv. maše opravil pri katafalku molitve za padle in v obeh vojnah drugače umrle Slovence.

Samo sv. daritev je Bogu v prijeten dar izvršil nadškofijski kancler msgr. dr. Rudi Klincec. V svojem cerkvenem govoru je omenil dneve groze, ki sta jih za vso našo zemljo prinesli obe vojni, žele večnega pokoja vsem žrtvam, naj so stale v tem ali drugem taboru, žive pa pozval, naj mislijo in molijo zanje, svoja srca pa napolnijo z duhom krščanske ljubezni in odpuščanja.

Maša je bila občestvena. Naši verniki so ves čas doživeto odgovarjali in zlasti Slavo in Vero glasno molili. Vidi se, da jim občestveni duh in množično sodelovanje nista nekaj tujega.

Izredno lepo so tudi združeni pevci pod vodstvom g. kaplana Stanka Jericija odpele pesmi, ki so povezovala posamezne dele sv. maše. Prvič so bile pesmi zelo blizu ljudskemu okusu in zelo posrečeno izbrane, drugič pa so tudi pevci položili vanje toliko toplote, da je vsa cerkev uživala ob njih podajanju.

Nagrajeni višješolci

Po vsej Italiji je na srednjih šolah pri poučevanju verouka vpeljavano tekmovanje, znano pod nazivom »Natečaj Veritas«. Ta natečaj se vsako leto organizira v okviru škofijskih katehetskikh uradov. V goriški nadškofijski so se v preteklem letu udeležili tega tekmovanja vsi srednješolski katehete in s tem tudi vse srednje šole. Dijaki, ki se za natečaj javijo, pišejo proti koncu šolskega leta nalogo. Najboljši se potem lahko oglašajo še za ustni izpit, pri katerem izprašuje posebna komisija, ki jo določijo katehetski urad. Na podlagi uspehov med šolskim letom ter na podlagi pismene naloge in ustnega izpraševanja določi komisija na vsaki šoli nekatere zmagovavce na škofijski ravni; nekatere druge pa kot zmagovavce na vsedravnih ravni. Škofijski zmagovavci dobijo kot nagrado možnost, da gredo za tri dni na počitniško letovanje v Lorenzago; vsedravnih zmagovavci pa gredo v mesecu septembru na romanje v Rim, kjer jih navadno sprejme v avdienci sv. oče. Katehet pa lahko naprosi katehetski urad, da zmagovavci iz njegovih šol namesto v Lorenzago gredo kam drugam na kak drug izlet ali na romanje, ki ga morda katehet pripravlja. Na škofijski navadno v tem oziru ne delajo težav, ker se zanesajo na katehete. Razume se, da za tako romanje ali izlet nosi odgovornost le katehet in ne škofijski katehetski urad.

Na višjih srednjih šolah v Gorici je prejela škofijsko nagrado Nevenka Bric iz 3. učiteljskega, Spacapan Bernard iz 5.

gimnazije pa je prejel državno nagrado in bo v jeseni šel v Rim.

Sovodnje

Sovodnjski levčarji skupno z županom na čelu proslavljajo zmago na občinskih volitvah bolj hrupno kot Nemci, ko so zavzeli Pariz v zadnji svetovni vojni. Gospodu županu in njegovim pristašem pa povemo tole: Važnejše kot občinske so za nas zamejske Slovence pokrajinske volitve, ker tu pridejo v poštev samo slovenski demokratični glasovi, pri vaši listi pa se zlivajo frontaški in komunistični glasovi. Pri pokrajinskih volitvah je slovenska lista z znakom lipove vejice zmagala v občini Sovodnje in kot taka dobila dosti več glasov kot KPI ali katekološka druga stranka, čeprav so se vsi govorniki in propagandisti levice povežali in zmerjali kandidate slovenske liste kot kakšne nevezgajene pobalnine.

Lipova vejica je simbol svobodne demokracije in simbol vaših in naših očetov, ki so se v preteklosti borili proti zatiravcem za staro pravdo.

Tudi pri občinskih volitvah je slovenska lista kljub zvezi celotne leve in pritisku totalitarnih skupin dosegla svoj cilj in rešila ugled občine s tem, da je poslala v občinski svet svoje zastopnike, ki bodo, čeprav v opoziciji, glasniki prave demokracije v naši občini.

Upamo, da bo bodoči občinski svet deloval nepristransko v korist vseh občinarjev in da bo popravil napake prejšnjega občinskega sveta.

SOLSKI IZIDI NA GORIŠKIH SREDNJIH ŠOLAH

Na nižji srednji šoli v Gorici so izdelali sledeči dijaki:

I. A.: Bagon Franko, Culot Robert, Custrin Zdravko, Cernic Alojz, Gergolet Marino, Gnezda Emil, Nanut Rudolf, Petecan Kazimir, Skorjanc Just, Spacapan Mirko, Stanic Herman, Tommasi Pavel, Zavadlav Sergij.

I. B.: Cotič Hadrijan, Figelj Rinald, Makuz Damijan, Ursic Robert, Devetak Sonja, Lakovic Andrejina, Lavrencic Marta, Mozetic Nevenka, Peric Sonja, Visentin Adrijana.

I. C.: Butkovič Ljubica, Cernic Ana, Cescutti Vera, Devetak Bernarda, Jarec Lidija, Komjanc Karla, Malič Ada, Marini Mavra, Mucic Ada, Pacor Ticijana, Semolič Ivana, Zavadlav Anastazija, Zavadlav Emilijana.

II. A.: Beccia Oskar, Brajnik Herman, Brajnik Konrad, Cogni Franko, Comelli Gregor, Cernic Lucijan, Frandolič Darij, Gravner Franc, Kogoj Jožko, Missio Leon, Mozetic Ivan, Mucci Jordan, Pavsic Rudolf, Pivk Pavel, Sobani Gabrijel.

II. B.: Blasizza Antonietta, Blasizza Sonja, Budal Lučana, Buzzj Verena, Ferletic Ana, Ferletic Franka, Hvala Silva, Klanjscek Marjeta, Klanjscek Sonja, Komjanc Ida, Predan Marija Klara, Radetti Erminija, Skok Ana, Suligoj Nevenka.

II. C.: Cociancig Lavra, Mauri Elvira, Moro Ivana, Musina Gabrijela, Nanut Nadja, Princic Neva, Tabaj Iva, Terpin Marija, Tomsic Franka, Ursic Marija, Vizintin Lidijana, Vizintin Sonja.

SOLSKI IZIDI NA SLOV. GIMNAZIJI-LICEJU V GORICI

Izdelali so:

4. gimn.: Gravner Savina Primožič Ida, Strosar Antonija.

5. gimn.: Vsi dijaki pripuščeni k izpitu.

1. licej: Budal Neva, Hvala Zdenko, Klanjšček Sergij, Leghissa Zvonko, Pahor Marija, Rosi Levin, Troha Bogdan.

2. licej: Cernic Karel, Koršič Marija, Krizman Dušan, Pahor Angel, Princič Jožef, Valentinčič Emil.

3. licej: Vsi kandidati so pripuščeni k maturi.

SOLSKI IZIDI NA UCITELJISCU

I. uč.: Sever Vanda, Troha Sonja.

II. uč.: Klanjšček Adrijana, Zavadlav Majda.

III. uč.: Bric Nevenka, Paulin Nataša.

IV. uč.: Vsi so pripuščeni k maturi.

Sestanek SDZ

V nedeljo 27. junija bo ob treh popoldne v spodnji dvorani Katoliškega doma v Drevoredu 20. septembra v Gorici sestanek prijateljev in somišljenikov Slovenske demokratske zveze, na katerem bo vodstvo SDZ podalo poročilo o izidu volitev.

ZAHVALA KDZ V STEVERJANU

Kmečko delavska zveza iz Steverjana izreka toplo zahvalo vsem volivcem, ki so pri zadnjih volitvah oddali svoj glas za Slovensko listo z lipovo vejico in s tem omogočili nadaljevanje dosedanje zdrave občinske uprave.
Odbor KDZ v Steverjanu

Steверjan

Občinske volitve so že dober teden za nami. Duhovi pa se niso še pomirili, zlasti še med vrstami Občinske enotnosti. To se je pokazalo tudi v preteklih dneh ob vinski razstavi na Bukovju, ki jo je organiziral odbor »Za Steverjan«, kjer so se večer za večerom v nemalo ostre debate in nepotrebna prerekanja. Izid, mislimo, je že vsem znan.

Lista Kmečko delavske zveze, pod znakom lipove vejice je prejela 259 glasov; lista Občinske enotnosti (frontaška) pa 185. Tako je lipova vejica ne samo zmagala, ampak še pridobila precej glasov in s tem utrdila svoj položaj in to že četrtič po obnovitvi naše občine. Nasprotna lista pa od volitev do volitev izgublja glasove.

Volivna agitacija, ki je potekala precej mirno in trezno, je dosegla svoj višek v zadnjih dneh. Pri tem moramo zabeležiti skoraj mučen prizor. Čudimo se namreč, da so moške Občinske enotnosti izročili zvočno letečo propagando nekemu bivšemu Steverjancu, ki je dva dni pred volitvami obšel vso vas s svojim avtomobilom, in prostaško zmerjal in napadal nasprotnike. Imeli smo spet priliko slišati slavne in oguljene parole iz let med vojno in takoj po njej: »izdajavci«, »fašisti«, »reakcionarji« in podobno. Tudi Cerkev se je dotaknil; izgleda, da mu je praznik sv. Južefa 1. maja trn v peti.

TRŽAŠKE NOVICE

Cestitke Goričanom

Slovenska katoliška skupnost v Trstu čestita vsem goriškim demokratičnim Slovincem k uspehu, ki so ga dosegli pri pokrajinskih in občinskih volitvah. Ta uspeh naj nam bo vsem podžig za novo nesebično politično, narodnoobrambno in nazorno usmerjevalno delo za ohranitev in napredek slovenske narodne skupnosti v Italiji na široki demokratični, krščanski, narodni in socialni osnovi. SKS, Trst

Miramarski grad stalno odprt

Nadzorništvo za spomenike javlja, da bo čez poletje vse do 26. septembra t. l. zgodovinski muzej miramarskega gradu odprt tudi ob nedeljah od 9-13. ure in popoldne od 14-17. ure.

Novi pokrajinski svetovavce

V tržaškem pokrajinskem svetu je odstopil inž. Milan Sosič, ki je tam zastopal Slovensko skupnost od zadnjih volitev. Na njegovo mesto bi moral priti naslednji izvoljen, to je g. Drago Štoka, a tudi on se zaradi poklicnih obveznosti ne more posvetiti delu v pokrajinskem svetu, kjer odslej zastopa Slovensko skupnost g. Saša Rudolf. Mlademu svetovavcu želimo veliko sreče in uspehov pri tem odgovornem delu.

Nove odredbe v obmejnem prometu

Pretekli teden so se v Vidmu sestali člani italijansko-jugoslovanske mešane komisije videmskega sporazuma o obmejnem prometu. Sklenili so, da se s prvim julijem uveljavi sklep mešane stalne komisije o 72-urnem bivanju v obmejnem pasu od dneva vstopa. (Ta sklep se že prakticira, le uradno ni bil še uveljavljen). S prihodnjim letom bodo uvedli propustnice, ki bodo veljavne tri leta. Ta sklep mešane komisije bomo vsi z veseljem pozdravili. Komisija se bo ponovno sestala v septembru, da uredi še tehnično stran za hitrejše uveljavljanje novih olajšav.

Sv. Višarje

Kot vsako leto bo tudi letos višarska božja pot uradno odprta na god sv. Janeza Krstnika. Od takrat naprej do rožnenske nedelje bodo v svetišču duhovniki romarjem stalno na razpolago. Tisti, ki ljubijo sneg, naj pohitijo na Sv. Višarje, dokrel ga poletno sonce ne raztopi, saj ga je po senčnih kotanjah še precej. Žičnica deluje ves dan (7.40-18.40) in tudi za ostalo je poskrbljeno. Seveda pa morajo Sv. Višarje ohraniti značaj božje poti, ker si je Marija izbrala ta kraj, da deli milosti vsem, ki prihajajo k njej z živo vero in velikim zaupanjem.

Zal nam je za Občinsko enotnost, ki je s postopanjem takega zaletlega neodgovornosti, ki se je še po vrhu odtujil svoji vasi, raje izgubila kot pa pridobila marsikakšen glas.

Vsekakor smo pričakovali od tradicionalnih nasprotnikov več objektivnosti, olivke in priznanja, da ljubimo svoj narod, če že ne bolj kot oni, vsaj v enaki meri. Lipa je pa sedaj ponosna. Veseli smo naše zmage, posebno še ker je k taki čisti zmagi veliko pripomogla prav Steverjanska mladina. Upamo, da je to znak, da se bo v bodoče še več Slovencev oklenilo naše slovenske lipe.

V ponedeljek se je zaključila na Bukovju III. Razstava domačih vin. Akoravno je prireditev večkrat motil dež, je popolnoma dosegla svoj namen, saj jo je obiskalo zelo veliko število ljudi. V torek se je sestala komisija, ki je pregledala razstavljenih vina. Predsedoval ji je ing. J. Rustja in člani Bučinel Alojz, Perin Jožef, Gradnik Miro in Koršič Klavdij. Ugotovili so, da so vsa vina bila letos izredno dobra. Nagrade so prejeli:

— za najboljšo belo vino: Terpin Jožef iz Ščedna, ki je prejel srebrni pokal goriškega prefekta;

— za najboljšo črno vino pa kmetovavec Humar Anton iz Valerišča, ki prejme pokal Steverjanske občine.

Drugo nagrado za belo vino je prejel Klanjšček Anton iz Jazbin, za črno pa Terpin Jožef.

Na praznik sv. Rešnjega Telesa je umrl na Bukovju po hudi bolezni Alojz Pintar. Bil je tipičen slovenski kmetovavec. Sorodnikom naj gre naše iskreno sožalje, pokojniku pa želimo mir pri Bogu.

Zabnice

Pretekli teden je naš g. župnik Marjan Crnet obhajal svoj srebrnomašni jubilej. Vaščani so ga hoteli proslaviti kar najbolj slovesno, da tako izkažemo svojemu dušnemu pastirju hvalečnost za skrb, ki ima za župnijo in za žabniško podružnico Sv. Višarje.

Na obletnico nove maše dne 16. junija ki jo je pred 25 leti daroval v Crnem vrtu v slovenski Benečiji, so mu izročili voščilo in darove za njegov jubilej: zlat plašč, vzhodne oblike in še razne druge reči, jih duhovnik rabi pri bogoslužju. Pri župniščem so mu tudi postavili slavovoz z latinskimi napisom, pred cerkvijo pa slovenskim »Srebrnomašni bod' pozdravljen«.

G. župniku želi tudi naš list obilo božjih blagoslovov pri dušnopastirskem delu in župnijo in za Sv. Višarje ter zdravo dolga življenja, da bi veliko dobrega naredil. Zabnicah in ohranil domačinom vse kar že stoletja uživajo v župni cerkvi v farnem občestvu.

„Katoliški glas“ v vsaki slovensko družini!

OBVESTILA

Ravnateljstvo državnega znanstvenega lista za slovenskim učnim jezikom v Trstu sporoča, da se prično zrelostni izpiti poletnem izpitnem roku šolskega leta 1964/1965 dne 30. junija 1965 ob 8.30 pismenim izpitom iz italijanščine.

Zveza deklinskih krožkov priredi GOSPODINJSKI TECAJ meseca septembra. Vsebov bo v Alojzijevešču od 30. avgusta do 30. septembra. Vodile ga bodo šolske stre. Dekleta, ki se ga želijo udeležiti, se prigrasijo do 20. avgusta ustno ali smeno v Zavodu sv. Družine v Gorici ulica don Bosco 66 (telefon št. 23-44) kjer bodo dobila potrebna navodila.

Didaktično ravnateljstvo Sv. Ivan - Trst sporoča, da bo razstava na slovenski osrednji šoli v Rojanu (III. in IV. razred) od 26. junija.

Za praznik 29. junija izide nova izredna knjižica: NA BOŽJO POT, spisal dr. Rudolf Klincec. Izredna je zato, ker ima mnogo slik, obsega 96 strani in prinaša zgodovinski opis trinajstih najbolj znanih mačih in svetovnih romarskih središč: Barbana, Brezje, Czenstochowo, Ejsiedeln, Fatima, Lemont, Loreto, Lurd, Marijino Celje, Oropa, Stara gora, Sveta ra, Višarje. Cena te izredne knjižice 150 lir. Lepo jo priporočamo romarjem in vsem, ki se zanimajo za zgodovino mačih in svetovnih božjih poti.

OGLASI
Za vsak mm višine v širini enega stolpa trgovski L 30, osmrtnice L 50, več davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

ZAHVALA

Naznanjamo žalostno vest, da nas je 15. t.m. za vedno zapustila naša draga teta in babica

JOSIPINA COLJA r. BANDELJ

Zahvaljujemo se g. Stankotu Zorku za žalne obrede in vsem številnim sorodnikom in znancem, ki so našo drago pokojnico spremlili na njeni zadnji poti.

Zalujoči:
nečak Jožef z družino, nečaki iz Opčin Gabrovice in Argentine.

Trst, 15. junija 1965.

Sporočamo žalostno vest, da nas je v 69. letu starosti, zapustil naš dragi mami oče, fast in ded

Jožef Jercog

Zalujoči:
žena, hči, zet vnukinji in ostali sorodniki

Trst - Dolina, 17. junija 1965

I. T. F. - v. Zonta 3 - tel. 38-006